

I arbejdet i Nordisk Råd har vi Konservative længe slået til lyd for, at der kom meget mere dynamik ind i arbejdet, forstået på den måde, at vi fik flere synlige resultater ind i det nordiske samarbejde.

Jeg er helt overbevist om, at vi blandt de nordiske borgere har en stor opbakning til og sympati for det nordiske samarbejde, og at grænse-løse politikområder som miljø, energi og kriminalitet har en høj prioritet blandt vore borgere.

Vi Konservative har arbejdet hårdt for, at et fælles erhvervstiltag og iværksætterti blev sat i en særlig fokussituation, og har med tilfredshed konstateret, at behandlingen af Norden som vinderregion har fået en central plads i arbejdet, ligesom arbejdet med at fjerne grænsehindringer har været et fremtrædende tema.

Sidstnævnte har i de seneste år været bearbejdet med en særlig konservativ opmærksomhed, idet vores tidligere statsminister Poul Schlüter har stået i spidsen for arbejdet. Poul Schlüter er nu trukket ud af arbejdet, men det bør ikke betyde, at vi nu stopper op og lader stå til. Tværtimod er det mere vigtigt end nogen sinde før, at vi arbejder videre med emnet, ikke blot hindringer for personer, men bestemt også hindringer for varer og tjenesteydelser.

Hvis vi forstår at fjerne de grænsehindringer, der i erhvervslivet kan virke som en form for handelshindringer, så er vi allerede på rette vej, når det gælder om at gøre Norden til en vinderregion. Norden som en vinderregion er efter vores opfattelse ikke et spørgsmål om, at vi i Norden er os selv nok eller skal beskytte os mod verden udenfor. Det er et spørgsmål om, at de nordiske lande bliver endnu stærkere klædt på til at operere i den globale verden.

Kl. 14.45

Et af de allervigtigste kodeord, for at denne proces skal lykkes, er, at vore unge er klædt på til at bibringe vore virksomheder den fornyelse og den viden, der skal til, for at vi kan være i front. Det betyder uddannelse, uddannelse og atter uddannelse. Bedre samarbejde på nordisk plan for at gennemføre disse nødvendige uddannelser vil bringe Norden i den stærkest tænkelige position.

Hvordan er det så, vi mener nordisk samarbejde og Nordisk Råd skal forny sig? Vi skal være bedre til at få arbejdet med de enkelte emner gjort færdigt og dermed synligt for borgerne, for vi må huske på, at det nordiske arbejde gøres for borgerne, og det nytter ikke noget, at vi som nordiske politikere bekræfter hinanden i,

at arbejdet er vigtigt, hvis ikke vores resultater når ud til offentligheden. Så ender det nemlig med, at ingen andre end os selv synes, at vi arbejder med noget, der er vigtigt. Så synlighed er meget vigtigt.

Vi hilser også velkommen, at vi udvider vores samarbejde til også at gælde landene omkring os. Jeg tænker her specielt her på samarbejdet med Nordvestrusland, Kaliningrad og de baltiske lande. Det er vigtigt, at vi bidrager med den viden, vi som mangeårigt demokratisamfund har fået, til også at samarbejde og hjælpe vore naboer godt på vej, ligesom nogle af de områder, vi arbejder sammen om i Nordisk Råd, måske bedst løses i samarbejde med disse områder.

Også når det gælder indsatsen for bekæmpelse af kriminalitet, har samarbejdet mellem de nordiske lande og vore naboer mod øst en stor betydning. Jeg tænker her specielt på trafficking, handel med kvinder fra bl.a. Østeuropa. Hvis vi i et fælles forarbejde kan få stoppet den forfærdelige kvindehandel, allerede inden kvinderne sendes til de vestlige lande, så er meget nået.

Også på et helt andet område har udadventt samarbejde stor betydning. Jeg tænker her på fremtidens klima- og energitænkning. Jeg finder det derfor meget fremsynet, at vi i Nordisk Råds regi er gået aktivt med i arbejdet omkring de voldsomme klimaændringer, der truer de arktiske områder.

Jeg deltog selv tidligere på året i en klimaforskningskonference i Kiruna, og sammenholdt med oplevelser, jeg selv fik, da jeg sidste år rejste rundt i Grønland, stod det lysende klart for mig, at vi står over for nogle dramatiske ændringer, der får stor betydning for befolkningen i de arktiske områder. Jeg oplevede at vende tilbage til Assiat i Grønland for at se alle slædehundene efter at have været væk derfra i 12 år. Der var stort set ingen tilbage, og svaret var: Jamen vi har ikke brug for hundene mere, for det er så sjældent, fjordene fryser sådan til, at vi kan bruge dem. Derfor er hundene sendt over til fastlandet.

Fiskerne fortalte, at de fangede helt andre fisk, end de gjorde for 10 år siden. Det er en kort tidshorisont, vi snakker om, når vi på 10 år ser så voldsomme ændringer, som tilfældet er netop nu.

Vi hører, at nogle allerede er begyndt at tænke på, at disse klimaændringer kan give mere enkle adgange til nye energiforekomster, mens andre helt naturligt tænker på de store omvæltninger og omkostninger, som den arktiske befolkning bliver udsat for.